

90. Sed benè habet: Brutum hoc est fulmen. Scriptura sacra talem Confessionem Auricularem, qualis à Pontificijs describitur, neque juris divini neque à Christo institutam esse, testatur: neque ab universa Ecclesia illam semper retentam fuisse probari potest.

91. Quod si enim juris divini ea est, monstrent expressum verbi divini mandatam: monstrent promissiones ei factas: monstrent exempla Sanctorum hominum, quorum Pœnitentia tali confessione nitatur. Quod dum præstare nequeunt, putridam & putidam suam causam satis produnt.

92. Meminerint enim, quid Panormitanus (super cap. Omnis utriusque: de pœna & remissione:) definiverit, nempe Confessionem auricularem non esse juris divini, sed humani.

93. Cui adstipulatur Ius Pontificium, quod in glossa decreti de pœnit. dist. 5. cap. 1. sic habet: Melius dicitur, Confessionem institutam esse à quadam generali sive universali Ecclesiæ traditione, quam ex veteris aut novi Testamenti autoritate.

94. Sic de universali Ecclesiæ consensu, quo Confessio isthæc Auricularis probari queat, quod garriunt Romanenses, nimis dilutum est.

95. Quemadmodum enim in primitiva Ecclesia quoddam fuit Confessionis privatæ genus, quo pœnitentes presbytero graviora delicta, quibus Ecclesiam offenderant, in specie confitebantur: tamen